

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 626

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 iulie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
320.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 108/2001 privind exploatațile agricole.....	2	
957.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 108/2001 privind exploatațile agricole.....	2	
★			
321.	— Lege privind regimul acordării finanțării nerambursabile pentru programele, proiectele sau acțiunile privind sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora, precum și a modului de repartizare și de utilizare a sumei prevăzute în bugetul Ministerului Afacerilor Externe pentru această activitate	3-6	
958.	— Decret pentru promulgarea Legii privind regimul acordării finanțării nerambursabile pentru programele, proiectele sau acțiunile privind sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora, precum și a modului de repartizare și de utilizare a sumei prevăzute în bugetul Ministerului Afacerilor Externe pentru această activitate.....	6	
★			
324.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.....	6-9	
961.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.....		9
★			
341.	— Lege pentru modificarea anexei nr. 1 la Legea fondului funciar nr. 18/1991		10
979.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea anexei nr. 1 la Legea fondului funciar nr. 18/1991		10
★			
342.	— Lege pentru completarea art. 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997		11
980.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997		11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 521 din 20 iunie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 6 și 7 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă			12-13
Decizia nr. 525 din 27 iunie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.....			14-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 108/2001
privind exploatațiile agricole****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2001 privind exploatațiile agricole, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 30 iunie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2002, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — *Exploatațiile agricole* sunt ferme agricole prin care se pun în valoare pământul, animalele și celelalte mijloace de producție, interconectate într-un sistem unitar, în vederea executării de lucrări, prestări de servicii și obținerii eficiente de produse agricole.“

2. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 1¹, cu următorul cuprins:

„Art. 1¹. — *Ferma agricolă* este forma de exploatare a pământului și/sau a altor bunuri rurale de către o persoană fizică sau juridică ce produce pentru piață.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 14 iulie 2006.
Nr. 320.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 108/2001
privind exploatațiile agricole**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 108/2001 privind exploatațiile agricole și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 iulie 2006.
Nr. 957.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind regimul acordării finanțării nerambursabile pentru programele, proiectele sau acțiunile privind sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora, precum și a modului de repartizare și de utilizare a sumei prevăzute în bugetul Ministerului Afacerilor Externe pentru această activitate

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Sprijinirea activității românilor de pretutindeni se realizează prin acordarea de finanțări nerambursabile și alte mijloace de sprijin financiar, în limita bugetului alocat, asociațiilor, fundațiilor, organizațiilor, instituțiilor și altor persoane fizice și juridice reprezentative aparținând comunităților românești de pretutindeni din afara granițelor, în condițiile prezentei legi.

Art. 2. — Pot fi beneficiare ale finanțării nerambursabile asociațiile, fundațiile, organizațiile, instituțiile, persoanele fizice sau juridice românești din străinătate și din România, legal constituite, în condițiile în care dezvoltă programe, proiecte sau acțiuni în sprijinul românilor de pretutindeni.

Art. 3. — (1) Este interzis ca finanțările nerambursabile acordate pentru sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora să fie utilizate pentru activități generatoare de profit.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) publicațiile, posturile de televiziune, posturile de radio, editurile, studiourile de producție, care desfășoară programe, proiecte sau acțiuni pentru sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora, doar dacă finanțarea este utilizată pentru realizarea unor astfel de programe, proiecte sau acțiuni.

Art. 4. — (1) Acordarea de finanțări nerambursabile se face pe baza evaluării programelor, proiectelor sau acțiunilor de către o comisie de evaluare din cadrul Departamentului pentru Românii de Pretutindeni din Ministerul Afacerilor Externe.

(2) Procedura de elaborare a documentațiilor, de evaluare, selectare și aprobare a programelor, proiectelor sau acțiunilor, precum și derularea și utilizarea fondurilor alocate se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe, cu respectarea principiilor liberei concurențe, eficacității utilizării fondurilor publice, transparenței și tratamentului egal, definite potrivit art. 4 din Legea nr. 350/2005 privind regimul finanțării nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, având în vedere criteriile generale prevăzute la art. 6 din prezenta lege.

Art. 5. — Finanțările nerambursabile ale programelor, proiectelor sau acțiunilor selectate se aprobă pentru întreaga perioadă de derulare a acestora și se asigură anual, potrivit contractului de finanțare.

Art. 6. — (1) Finanțările nerambursabile se aprobă ținându-se seama de următoarele criterii generale:

a) satisfacerea nevoii legitime a persoanelor care aparțin comunităților românești de pretutindeni de a-și păstra, dezvolta și exprima identitatea lor etnică, culturală, lingvistică și religioasă;

b) anvergura internațională, națională, regională ori locală a programelor, proiectelor sau acțiunilor;

c) oportunitatea programelor, proiectelor sau acțiunilor în raport cu nevoile comunităților românești de pretutindeni;

d) numărul, diversitatea și distribuția geografică a comunităților românești de pretutindeni;

e) existența unor surse de finanțare proprii sau atrase ale solicitantului;

f) capacitatea organizatorică și funcțională de realizare a programelor, proiectelor sau acțiunilor;

g) efectele multiplicatoare ale programelor, proiectelor sau acțiunilor, în scopul îmbunătățirii imaginii comunităților românești din țara de reședință și a coagulării organizațiilor acestora.

(2) Criteriul prevăzut la alin. (1) lit. f) se dovedește prin:

a) experiență în derularea programelor, proiectelor sau acțiunilor;

b) calitatea activităților organizate;

c) calificarea membrilor echipei care derulează programele, proiectele sau acțiunile;

d) colaborările și parteneriatele cu alți finanțatori, autorități publice, organizații guvernamentale sau neguvernamentale;

e) asigurarea continuității programelor, proiectelor sau acțiunilor.

Art. 7. — Finanțările nerambursabile se acordă pe bază de contracte încheiate cu beneficiarii de finanțări, în condițiile legii.

Art. 8. — (1) Finanțările anuale nerambursabile se acordă în tranșe, conform contractelor încheiate. Se pot acorda avansuri de până la 30% din sumele ce urmează a fi alocate, fără solicitarea unei scrisori de garanție bancară. Pentru avansul primit, beneficiarii vor prezenta documente justificative cu privire la utilizarea acestora, odată cu prezentarea decontului final sau a deconturilor parțiale, dar nu mai târziu de data de 10 decembrie a anului în care se acordă finanțarea.

(2) Ultima tranșă a finanțării este de cel puțin 15% și se acordă numai după încheierea activității și prezentarea documentelor justificative și a raportului de evaluare a programului, proiectului sau acțiunii.

(3) Decontarea sumelor finanțate se realizează în conformitate cu prevederile de drept comun în materie, cu respectarea clauzelor cuprinse în contractele încheiate de beneficiarul finanțării nerambursabile pentru realizarea programelor, proiectelor sau acțiunilor.

Art. 9. — Sumele atribuite sub forma finanțărilor nerambursabile vor fi folosite de către beneficiari numai pentru acoperirea cheltuielilor aferente desfășurării programelor, proiectelor sau acțiunilor pentru care au fost acordate.

Art. 10. — (1) Ordonatorul de credite răspunde de operațiunile financiare privind fondurile destinate realizării programelor, proiectelor sau acțiunilor pentru sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora. Eliberarea fondurilor către destinatarul acestor programe, proiecte sau acțiuni se face de ordonatorul de credite pe baza fundamentărilor privind legalitatea, oportunitatea, necesitatea și economicitatea acestora, elaborate de Departamentul pentru Românii de Pretutindeni din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

(2) Justificarea sumelor alocate pe baza fundamentărilor prevăzute la alin. (1) se face de către Departamentul pentru Românii de Pretutindeni din Ministerul Afacerilor Externe, prin prezentarea de documente legale din care să rezulte utilizarea sumelor pe destinațiile prevăzute în notele de fundamentare.

(3) Răspunderea privind utilizarea și justificarea sumelor pe destinațiile prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege revine Ministerului Afacerilor

Externe, respectiv Departamentului pentru Românii de Pretutindeni.

Art. 11. — (1) Modul de utilizare a sumelor acordate sub forma finanțărilor nerambursabile este supus controlului reprezentanților finanțatorului, precum și organelor cu atribuții în materie.

(2) Nerespectarea de către beneficiari a obligațiilor asumate prin contractele de acordare a finanțărilor nerambursabile se sancționează cu obligarea acestora la restituirea sumelor primite, la care se adaugă penalitățile calculate la sumele deja acordate, în conformitate cu prevederile contractuale.

Art. 12. — (1) Finanțarea programelor, proiectelor sau acțiunilor pentru sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Externe.

(2) Repartizarea sumei alocate conform prevederilor alin. (1) se realizează cu respectarea destinațiilor prevăzute în anexă.

Art. 13. — Regimul acordării finanțărilor nerambursabile programelor, proiectelor sau acțiunilor pentru sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora, stabilit prin prezenta lege, reprezintă o procedură specială care derogă de la cea prevăzută de Legea nr. 350/2005.

Art. 14. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

București, 14 iulie 2006.
Nr. 321.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

ANEXĂ

REPARTIZAREA

sumei prevăzute în bugetul Ministerului Afacerilor Externe pentru sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora prin finanțarea următoarelor programe, proiecte sau acțiuni coordonate ori sprijinite de secretarul de stat pentru românii de pretutindeni

I. Programe, proiecte sau acțiuni pentru sprijinirea românilor de pretutindeni:

a) editarea, publicarea, distribuirea și difuzarea publicațiilor destinate românilor de pretutindeni;

b) realizarea, difuzarea și retransmisia de emisiuni și programe prin mass-media audiovizuale și prin cablu, destinate românilor de pretutindeni, în colaborare cu instituții sau organizații specializate, inclusiv Societatea Română de Televiziune și Societatea Română de Radiodifuziune;

c) sprijinirea redacțiilor de radio și televiziune în limba română care realizează programe și emisiuni destinate românilor de pretutindeni;

d) înființarea, dotarea și modernizarea unor posturi locale de radio și televiziune destinate românilor de pretutindeni;

e) dotarea și întreținerea editurilor organizațiilor românilor de pretutindeni;

f) achiziția, construcția, reparația, întreținerea și dotarea facultăților, școlilor, grădinițelor și cluburilor sportive ale românilor de pretutindeni;

g) achiziția, construcția, reparația, întreținerea și dotarea bisericilor românilor de pretutindeni;

h) achiziția, construcția, reparația, întreținerea și dotarea sediilor centrelor culturale ale românilor de pretutindeni, inclusiv casele limbii și culturii române;

i) achiziția, construcția, reparația, întreținerea și dotarea bibliotecilor românilor de pretutindeni;

j) achiziția, construcția, reparația, întreținerea și dotarea sediilor organizațiilor românilor de pretutindeni;

k) proiecte educaționale pentru românii de pretutindeni;

l) organizarea manifestărilor culturale, în țară și în străinătate, destinate românilor de pretutindeni;

m) organizarea și participarea la seminarii, colocvii, simpozioane, conferințe, mese rotunde, congrese, reuniuni și altele asemenea, în țară și în străinătate;

n) organizarea și participarea, în țară și în străinătate, la cursuri, schimburi de experiență, vizite de documentare, programe de pregătire profesională, perfecționare, specializare, acordarea de burse, vizite de studiu;

o) înființarea, recuperarea, restaurarea și întreținerea de: muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de artă, monumente funerare, plăci comemorative, cimitire și altele asemenea, protejarea și revitalizarea tradițiilor și obiceiurilor românești;

p) efectuarea de studii și cercetări de sociologie, istorie, arheologie, etnografie și folclor, dialectologie și altele asemenea, precum și publicarea acestora;

q) colaborarea cu alte instituții și organizații, din țară și din străinătate, pentru realizarea de proiecte în beneficiul românilor de pretutindeni;

r) înființarea și dotarea centrelor educaționale interdisciplinare ale românilor de pretutindeni;

s) finanțarea serviciilor de internet și de realizare a paginilor și website-urilor asociațiilor, fundațiilor, organizațiilor, instituțiilor, persoanelor fizice sau juridice românești din străinătate și din România, legal constituite, în condițiile în care dezvoltă programe, proiecte sau acțiuni în sprijinul românilor de pretutindeni;

t) transmiterea fluxurilor de știri, difuzate de agențiile de presă românești, către organizațiile comunităților românești de pretutindeni;

u) asistență pentru înființarea organizațiilor și asociațiilor românilor de pretutindeni;

v) promovarea și susținerea oportunităților de afaceri, în țară și în străinătate, în beneficiul românilor de pretutindeni;

w) promovarea și susținerea programelor de consolidare a statului de drept, a cunoașterii și respectării drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale;

x) acoperirea, în cazuri excepționale, temeinic argumentate, a costurilor financiare privind tratamentul medical și spitalizarea, pe teritoriul României, pentru etnicii români de pretutindeni;

y) donarea de bunuri și materiale diverse românilor de pretutindeni.

II. Pentru finanțarea programelor, proiectelor sau acțiunilor prevăzute la pct. I se pot acoperi cheltuielile ocazionate de:

a) editarea, achiziția și distribuția de cărți, manuale, ziare, reviste și alte publicații, dicționare, albume, enciclopedii, hărți, casete video, casete audio, compact-discuri, broșuri, pliante, postere și alte tipărituri pentru documentare și pentru activități culturale;

b) redactarea, tehnoredactarea, tipărirea, distribuția și difuzarea de ziare, reviste, publicații și altele asemenea;

c) realizarea și distribuția de filme, fotografii, imagini și altele asemenea;

d) achiziția și distribuția de diapozitive, steaguri, fanioane, cocarde, insigne, ecusoane și altele asemenea;

e) achiziția și distribuția de costume populare, obiecte de artizanat, instrumente muzicale și altele asemenea;

f) achiziția, construcția, reparația, întreținerea și dotarea facultăților, școlilor, bisericilor, bibliotecilor, centrelor culturale, caselor limbii și culturii române și sediilor organizațiilor românilor de pretutindeni;

g) chirie, energie electrică, telefon, fax, internet, realizarea paginilor și website-urilor și altele asemenea cheltuieli privind funcționarea școlilor, bibliotecilor, centrelor culturale, caselor limbii și culturii române, posturilor de radio și televiziune și sediilor organizațiilor românilor de pretutindeni;

h) servicii de contabilitate, traduceri, asistență juridică, servicii și asistență în domeniul tehnologiei informației;

i) achiziție de software;

j) publicitatea în mijloacele de informare în masă a programelor, proiectelor sau acțiunilor prevăzute la pct. I;

k) realizarea de sondaje, studii, statistici, cercetări interdisciplinare și altele asemenea;

l) achiziția de material didactic, mobilier școlar, echipament sportiv, aparatură diversă, aparatură de multiplicat și tipărit, de înregistrare audio și video, de emisie radio și de televiziune, aparate telefonice, mașini de scris, aparate foto, reportofone, calculatoare, imprimante, scanere și alte echipamente de tehnică de calcul, inclusiv periferice, copiatoare, faxuri, mobilier bisericesc, obiecte de cult, veșminte preoțești, autovehicule și alte bunuri, din țară și din străinătate, pentru dotarea claselor de studiu, școlilor, grădinițelor, bisericilor, bibliotecilor, centrelor culturale, caselor limbii și culturii române, posturilor de radio și de televiziune, centrelor educaționale și sediilor organizațiilor românilor de pretutindeni;

m) achiziția de hârtie, rechizite, cerneluri și alte materiale tipografice;

n) construcția, întreținerea și amenajarea de monumente, busturi, plăci comemorative, cimitire, troițe și altele asemenea;

o) realizarea și transmisia emisiunilor de radio și de televiziune, în țară și în străinătate, pentru românii de pretutindeni;

p) săpături arheologice, studii, cercetări și altele asemenea;

q) organizarea și participarea la simpozioane, festivaluri, conferințe, expoziții, colocvii, târguri, lansări de carte și altele asemenea manifestări, desfășurate în țară și în străinătate, pentru românii de pretutindeni;

r) realizarea de scenarii pentru manifestări culturale;

s) organizarea de vizite de documentare, tabere, călătorii, întâlniri zonale și altele asemenea manifestări pentru românii de pretutindeni;

t) abonamente la publicații românești (ziare, reviste) și abonamente la fluxurile de știri, pentru românii de pretutindeni;

u) vizite ale reprezentanților organizațiilor românilor de pretutindeni în România (transport, cazare, masă sau diurnă);

v) tratații, reprezentare, deplasări interne și externe (transport, cazare, masă sau diurnă), taxe de participare și de vizitare, taxe consulare, taxe de înregistrare, taxe

vamale, asigurări, combustibil auto și alte cheltuieli de transport și difuzare;

w) acordarea de cadouri cu ocazia sărbătorilor, donații și altele asemenea;

x) onorarii, indemnizații, premii, burse, burse de studiu, burse de merit și alte asemenea cheltuieli.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind regimul acordării finanțării nerambursabile pentru programele, proiectele sau acțiunile privind sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora, precum și a modului de repartizare și de utilizare a sumei prevăzute în bugetul Ministerului Afacerilor Externe pentru această activitate

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind regimul acordării finanțării nerambursabile pentru programele, proiectele sau acțiunile privind sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora, precum și a modului de repartizare și de utilizare a sumei prevăzute în bugetul Ministerului Afacerilor Externe pentru această activitate și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 iulie 2006.
Nr. 958.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 2 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 48/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin *discriminare* se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică

necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.“

2. La articolul 2, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:

„(9) Comportamentul discriminatoriu prevăzut la alin. (1)–(5) atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, în condițiile legii.“

3. Articolul 19¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 19¹. — Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, denumit în continuare *Consiliul*, este autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte.“

4. Articolul 19³ va avea următorul cuprins:

„Art. 19³. — (1) Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.

(2) Consiliul elaborează și aplică politici publice în materia nediscriminării. În acest sens, Consiliul va consulta autoritățile publice, organizațiile neguvernamentale, sindicatele și alte entități legale care urmăresc protecția drepturilor omului sau care au un interes legitim în combaterea discriminării.“

5. La articolul 19⁴ se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Consiliul își exercită competențele la sesizarea unei persoane fizice sau juridice ori din oficiu.“

6. După articolul 19⁴ se introduc șase noi articole, articolele 19⁵–19¹⁰, cu următorul cuprins:

„Art. 19⁵. — (1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.

(2) Consiliul soluționează sesizarea prin hotărâre a Colegiului director prevăzut la art. 19⁸ alin. (1).

(3) Prin cererea introdusă potrivit alin. (1), persoana care se consideră discriminată are dreptul să solicite înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.

(4) Colegiul director al Consiliului dispune măsurile specifice constatării existenței discriminării, cu citarea obligatorie a părților. Citarea se poate face prin orice mijloc care asigură confirmarea primirii. Neprezentarea părților nu împiedică soluționarea sesizării.

(5) Acțiunea de investigare întreprinsă de Colegiul director se desfășoară la sediul instituției sau în alt loc stabilit de acesta.

(6) Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.

(7) Hotărârea Colegiului director de soluționare a unei sesizări se adoptă în termen de 90 de zile de la data sesizării și cuprinde: numele membrilor Colegiului director care au emis hotărârea, numele, domiciliul sau reședința părților, obiectul sesizării și susținerile părților, descrierea faptei de discriminare, motivele de fapt și de drept care au stat la baza hotărârii Colegiului director, modalitatea de plată a amenzii, dacă este cazul, calea de atac și termenul în care aceasta se poate exercita.

(8) Hotărârea se comunică părților în termen de 15 zile de la adoptare și produce efecte de la data comunicării.

(9) Hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.

(10) Hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Art. 19⁶. — Prevederile art. 19⁵ se aplică în mod corespunzător în cazul în care Consiliul investighează din oficiu fapte sau acte de discriminare.

Art. 19⁷. — (1) Consiliul este condus de un președinte cu rang de secretar de stat, ales de membrii Colegiului director din rândul acestora, pentru un mandat de 5 ani. Președintele este ordonator principal de credite. Președintele este ajutat în activitatea sa de un vicepreședinte, ales de Colegiul director dintre membrii acestuia, pentru un mandat de 2 ani și jumătate.

(2) Raportul anual de activitate al Consiliului se dezbate și se aprobă de Parlament. Raportul de activitate se depune la birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului până la data de 15 aprilie a anului următor.

Art. 19⁸. — (1) Colegiul director al Consiliului este organ colegial, deliberativ și decizional, responsabil pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege.

(2) Colegiul director este compus din 9 membri cu rang de secretar de stat, propuși și numiți, în ședință comună, de cele două Camere ale Parlamentului.

(3) Poate fi numit membru al Colegiului director orice cetățean român care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are capacitate deplină de exercițiu;
- b) are studii superioare absolvite cu diplomă de licență;
- c) nu are antecedente penale și se bucură de o bună reputație;
- d) are o activitate recunoscută în domeniul apărării drepturilor omului și combaterii discriminării;
- e) nu a fost agent sau colaborator al poliției politice comuniste;
- f) nu a colaborat cu organele de securitate și nu a aparținut acestora.

(4) La numirea membrilor Colegiului director se va urmări ca minimum două treimi dintre aceștia să fie licențiați în științe juridice.

(5) Membrii Colegiului director pot fi revocați sau eliberați din funcție numai în următoarele cazuri:

- a) demisie;
- b) expirarea duratei mandatului;
- c) incapacitate de muncă, potrivit legii;
- d) dacă au fost condamnați definitiv pentru o faptă prevăzută de legea penală;
- e) dacă nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (3);
- f) la propunerea fundamentată a cel puțin două treimi din numărul acestora.

(6) În situația în care împotriva unui membru al Colegiului director se pune în mișcare acțiunea penală, acesta se consideră suspendat de drept din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Dacă prin hotărâre se constată nevinovăția persoanei în cauză, suspendarea ei din funcție încetează, este repusă în toate drepturile avute anterior suspendării și i se achită drepturile bănești de care a fost lipsită.

(7) În situația prevăzută la alin. (5) lit. d) calitatea de membru al Colegiului director încetează de drept la data rămânerei definitive a hotărârii de condamnare.

Art. 19⁹. — (1) Propunerile nominale pentru Colegiul director se înaintează birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului în cel mult 30 de zile de la data la care mandatele au devenit vacante. Propunerile vor fi însoțite de: curriculum vitae, cazier judiciar și declarații pe propria răspundere ale candidaților, din care să reiasă că nu se încadrează în prevederile art. 19⁸ alin. (3) lit. e) și f).

(2) Birourile permanente ale celor două Camere ale Parlamentului publică pe paginile lor de internet candidaturile depuse și înaintează propunerile comisiilor permanente de specialitate, în vederea audierii candidaților în ședință comună. În termen de 15 zile de la publicarea candidaturilor se pot depune la comisiile permanente de specialitate obiecțiuni în scris, argumentate, cu privire la candidaturile depuse.

(3) În urma audierii candidaților, comisiile permanente de specialitate întocmesc un aviz comun pe care îl prezintă în ședință comună a Camerei Deputaților și Senatului.

(4) Candidaturile se aprobă cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți.

Art. 19¹⁰. — (1) Membrii Colegiului director al Consiliului sunt garanți ai interesului public.

(2) Durata mandatului membrilor Colegiului director este de 5 ani, iar numirea acestora se face eşalonat, în funcție de expirarea mandatelor.

(3) În cazul în care un loc în Colegiul director devine vacant înaintea expirării mandatului, acesta va fi ocupat de o altă persoană numită, conform procedurii reglementate de prezenta ordonanță, pentru restul de mandat rămas vacant.

(4) Activitatea depusă de membrii Colegiului director pe perioada exercitării mandatului se consideră vechime în specialitate.

(5) În soluționarea cazurilor de discriminare, membrii Colegiului director au calitatea de agent constatat care aplică sancțiunile pentru contravențiile stabilite prin prezenta ordonanță. Aceștia își pot delega calitatea de agent constatat persoanelor din aparatul de lucru al Consiliului.

(6) La solicitarea președintelui, membrii Colegiului director licențiați în științe juridice pot reprezenta Consiliul în instanțele de judecată în cauzele ce privesc fapte de discriminare.“

7. La articolul 20, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 2 alin. (3¹) și (5), art. 5—8, art. 10, art. 15 alin. (1), (3) și (6), art. 16, art. 17 alin. (1), art. 18 și 19 se sancționează cu amendă de la 400 lei la 4.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 600 lei la 8.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.“

8. La articolul 20, alineatul (3) se abrogă.

9. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Persoana care se consideră discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului.

(2) Termenul pentru introducerea cererii este de 3 ani și curge de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana interesată putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.

(3) Judecarea cauzei are loc cu citarea obligatorie a Consiliului.

(4) Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața instanței se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.

(5) La cerere, instanța poate dispune retragerea sau suspendarea de către autoritățile emitente a autorizației de funcționare a persoanelor juridice care, printr-o acțiune discriminatorie, cauzează un prejudiciu semnificativ sau care, deși cauzează un prejudiciu redus, încalcă în mod repetat prevederile prezentei ordonanțe.

(6) Hotărârea pronunțată de instanța de judecată se comunică Consiliului.“

10. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Structura organizatorică și celelalte atribuții de funcționare ale Consiliului și ale Colegiului director vor fi reglementate prin ordin al președintelui Consiliului.

(2) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Consiliul își constituie structuri teritoriale de control și de monitorizare.“

11. După articolul 23 se introduce un nou articol, articolul 23¹, cu următorul cuprins:

„Art. 23¹. — (1) Bugetul Consiliului face parte integrantă din bugetul de stat. Proiectul de buget se întocmește de Consiliu, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Salarizarea funcționarilor publici și a personalului încadrat cu contract individual de muncă din cadrul Consiliului se face la nivelul corespunzător celorlalte autorități publice autonome aflate sub controlul Parlamentului, potrivit anexei nr. I la Ordonanța Guvernului nr. 2/2006 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2006, respectiv anexei nr. I la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru păstrarea confidențialității în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care ia cunoștință în exercitarea funcției, personalul din aparatul Consiliului primește lunar un spor de confidențialitate de 15%, calculat la salariul de bază brut. Categoriile de personal care beneficiază de acest spor se stabilesc prin ordin al președintelui Consiliului.“

Art. II. — Colegiul director se completează potrivit procedurii prevăzute în prezenta lege. Președintele Consiliului rămâne în funcție până la încheierea mandatului.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 14 iulie 2006.
Nr. 324.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea
și sancționarea tuturor formelor de discriminare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 iulie 2006.
Nr. 961.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea anexei nr. 1 la Legea fondului funciar
nr. 18/19901**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Anexa nr. 1 la Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 1

T A X A

**datorată pentru scoaterea definitivă din circuitul agricol a terenurilor
aflate în extravilan**

Clasa terenului agricol	1	2	3	4	5
Taxa — lei/m ²	4,00	3,50	3,00	2,50	2,00

N O T Ă:

Taxa datorată pentru scoaterea definitivă din circuitul agricol a terenurilor aflate în extravilan se calculează înmulțind suprafața exprimată în metri pătrați a terenului solicitat pentru a fi scos din circuitul agricol cu valoarea din tabel. Valoarea acestei taxe se indexează anual cu coeficientul de inflație.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 17 iulie 2006.

Nr. 341.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea anexei nr. 1
la Legea fondului funciar nr. 18/1991**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea anexei nr. 1 la Legea fondului funciar nr. 18/1991 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 14 iulie 2006.

Nr. 979.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru completarea art. 29 din Legea nr. 1/2000
pentru reconstituirea dreptului de proprietate
asupra terenurilor agricole și celor forestiere,
solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar
nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — După alineatul (2) al articolului 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se introduce alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Fundația Elias dobândește, prin reconstituire pe vechile amplasamente sau prin comasare, dreptul de proprietate asupra terenurilor forestiere.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 17 iulie 2006.

Nr. 342.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru completarea art. 29
din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului
de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere,
solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar
nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 14 iulie 2006.

Nr. 980.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 521

din 20 iunie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 6 și 7 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cârstea	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 6 și 7 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Salonul Auto Victoria” — S.A. din Balotești și Jose E. De Alvaro în Dosarul nr. 1.506/3/2004 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

La apelul nominal se prezintă avocat Crenguța Leaua, cu delegație depusă în ședință, pentru Societatea Comercială „Salonul Auto Victoria” — S.A., precum și avocat Valeriu Stoica pentru Banca Română de Dezvoltare — Groupe Société Générale — S.A., cu delegație depusă în ședință, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, avocatul Societății Comerciale „Salonul Auto Victoria” — S.A. ridică o chestiune prealabilă, și anume faptul că din dosar lipsește opinia instanței, opinie care ar fi trebuit să fie menționată în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

Avocatul părții Banca Română de Dezvoltare — Groupe Société Générale — S.A. consideră că absența opiniei instanței nu împiedică soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public susține că sesizarea Curții Constituționale a fost conformă cu dispozițiile Legii nr. 47/1992.

Curtea respinge cererea prealabilă privind opinia instanței de judecată, întrucât, așa cum a statuat în Decizia nr. 47 din 5 martie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 10 aprilie 1998, lipsa opiniei instanței judecătorești din încheierile de sesizare nu poate opri Curtea să judece cauzele ce i-au fost deduse, deoarece încălcarea de către instanță a obligației de a-și exprima opinia nu poate paraliza exercitarea dreptului conferit de Constituție autorilor excepției de a o invoca și,

în mod corelativ, de a primi soluția rezultată din controlul legii de către Curtea Constituțională.

Având cuvântul pe fond, avocatul Societății Comerciale „Salonul Auto Victoria” — S.A. solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, arătând că, deși printr-o decizie pronunțată ulterior invocării excepției de față, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, considerentul referitor la strămutare nu poate fi reținut întrucât între strămutare și recuzare există importante diferențe de regim procedural.

Avocatul părții Banca Română de Dezvoltare — Groupe Société Générale — S.A. arată că prin ridicarea excepției de neconstituționalitate se urmărește tergiversarea cauzei și, ca atare, solicită respingerea acesteia, invocând în acest sens și jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.506/3/2004, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 6 și 7 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Salonul Auto Victoria” — S.A. și de reprezentantul acționarilor acesteia, Jose E. De Alvaro, într-un litigiu comercial întemeiat pe Legea nr. 64/1995, în cadrul căruia s-a formulat o cerere de recuzare a tuturor judecătorilor Tribunalului București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate, prin eliminarea posibilității de a se recuza toți judecătorii unei instanțe, încalcă liberul acces la justiție și independența justiției. Textele de lege criticate nu fac distincție, astfel că interdicția operează pentru toate situațiile, inclusiv acelea în care, pentru fiecare dintre judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia, există motive diferite de recuzare, generate de împrejurări distincte. De asemenea, arată că nu există o simetrie, întrucât toți judecătorii unei instanțe pot formula cereri de abținere, dar, potrivit dispozițiilor criticate, nu se poate formula o cerere de recuzare împotriva tuturor.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială nu și-a exprimat opinia, apreciind că aceasta este necesară numai

în cazul invocării din oficiu a excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât legiuitorul poate stabili în considerarea unor situații deosebite reguli speciale de procedură, cum sunt cele referitoare la recuzare, precum și modalități diferite de exercitare a drepturilor procesuale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 6 și 7 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, având următorul conținut: „*Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 6 și 7 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Salonul Auto Victoria” — S.A. din Balotești și Jose E. De Alvaro în Dosarul nr. 1.506/3/2004 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, cu următoarele modificări și completări:[...]

6. La articolul 1, după punctul 9 se introduc două puncte noi, punctele 9¹ și 9², cu următorul cuprins:

«9¹. **La articolul 28 se introduc două alineate noi, alineatele 2 și 3, cu următorul cuprins:**

„Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.

Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.”

9². La articolul 30, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„În cazul când din pricina recuzării nu se poate alcătui completul de judecată, cererea de recuzare se judecă de instanța ierarhic superioară.”;»

7. La articolul 1 punctul 10 va avea următorul cuprins:

«10. **Alineatul 3 al articolului 30 se abrogă.»**»

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2), referitoare la accesul liber la justiție, și ale art. 124 alin. (2), referitoare la înfăptuirea justiției.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor legale criticate — raportate la prevederile art. 21 alin. (1) și (2) și ale art. 124 alin. (2) din Constituție — s-a pronunțat prin Decizia nr. 207 din 7 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 30 martie 2006, statuând că legiuitorul nu a înțeles să limiteze accesul la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure valorificarea în condiții egale a acestor drepturi constituționale. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecătii.

Neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția acestei decizii sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 525

din 27 iunie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială „Electroaparataj” — S.A. în Dosarul nr. 12.322/300/2005 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

La apelul nominal se prezintă autoarea excepției, prin consilier juridic Laura Nuțu, și personal părțile Vasile și Eugenia Bulearcă.

Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 499D/2006—511D/2006, nr. 513D/2006—522D/2006, nr. 698D/2006, nr. 699D/2006 și nr. 701D/2006—712D/2006.

La apelul nominal sunt prezente Victoria Dan, Maria și Nicolae Pisău, Anișoara Ciucă, Elvira Grigore, Ioan și Crina Grosuleac, Lăcrămioara Cristea, Viorica Bocioagă, Camelia Birta, George-Aurelian Cristea, Elena Todorescu și Daniela Cojocar, prin avocat Lelioara Pena, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea acestor cauze, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

Părțile prezente sunt de acord cu conexarea cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

În temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 499D/2006—511D/2006, nr. 513D/2006—522D/2006, nr. 698D/2006, nr. 699D/2006 și nr. 701D/2006—712D/2006 la Dosarul nr. 228D/2006, care este primul înregistrat.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției pentru motivele invocate în fața instanței de judecată.

Avocatul Lelioara Pena, precum și părțile prezente personal solicită respingerea excepției, invocând jurisprudența Curții. Depune note scrise în susținere.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile pronunțate în dosarele nr. 12.322/300/2005, nr. 17.052/2005, nr. 11.872/300/2005, nr. 12.329/300/2005, nr. 17.054/2005, nr. 15.341/2005, nr. 15.339/2005, nr. 16.185/2005, nr. 15.807/2005, nr. 15.343/2005, nr. 17.244/2005, nr. 15.799/2005, nr. 15.523/2005, nr. 15.801/2005, nr. 11.876/300/2005, nr. 11.782/300/2005, nr. 12.316/300/2005, nr. 11.780/300/2005, nr. 12.360/300/2005, nr. 12.356/300/2005, nr. 12.318/300/2005, nr. 12.312/300/2005, nr. 12.324/300/2005, nr. 11.877/300/2005, nr. 11.870/300/2005, nr. 11.869/300/2005, nr. 11.778/300/2005, nr. 11.874/300/2005, nr. 12.317/300/2005, nr. 12.357/300/2005, nr. 11.717/300/2005, nr. 12.084/300/2005, nr. 13.036/300/2005, nr. 12.355/300/2005, nr. 12.332/300/2005, nr. 12.314/300/2005, nr. 11.875/300/2005 și nr. 16.183/300/2005, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Electroaparataj” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 aduc atingere dreptului de proprietate a persoanelor juridice de drept privat asupra locuințelor construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, restrângând totodată exercițiul acestui drept, fără a exista vreo situație extraordinară dintre cele limitativ prevăzute de Constituție. De asemenea, susține că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu a fost adoptat pentru o cauză de utilitate publică, singura care ar putea justifica lipsirea persoanelor juridice de drept privat de dreptul de proprietate asupra locuințelor pe care le dețin în proprietate, potrivit domeniului de reglementare al Legii nr. 85/1992.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate. Arată că regimul juridic al locuințelor construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat a fost reglementat de legiuitor în considerarea ideii de echitate și protecție socială pentru titularii contractelor de închiriere a acestor spații, aceștia contribuind în mod indirect la construirea fondului locativ în cadrul sistemului statal-juridic anterior anului 1989.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens arată că prevederile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 constituie o normă de justiție socială, dând posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 7 alin. 1: *„Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.”*

Textele din Constituție invocate sunt cele ale art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi, referitor la garantarea și

ocrotirea în mod egal a proprietății private, art. 20 — tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 53 — restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Este invocată, de asemenea, încălcarea prevederilor art. 1 paragraful 1 teza a doua și paragraful 2 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 7 din Legea nr. 85/1992 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la textele constituționale invocate și în cauza de față.

Astfel, prin mai multe decizii, precum Decizia nr. 40 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 1 iunie 2000, Decizia nr. 164 din 22 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 23 august 2001, Decizia nr. 278 din 1 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, Decizia nr. 104 din 9 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 16 aprilie 2004, Decizia nr. 388 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.168 din 9 decembrie 2004, și Decizia nr. 201 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 3 iunie 2005, Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate privind aceste dispoziții.

În aceste decizii Curtea a statuat că prin Legea nr. 85/1992 a fost consacrată o normă de justiție socială, întrucât dă posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic. În cazul privatizării unităților din ale căror fonduri au fost construite locuințe ce au făcut obiectul unor contracte de vânzare-cumpărare, obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este — astfel cum a statuat Curtea Constituțională — o obligație *in rem* (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), iar nu o obligație *in personam*, care ar fi avut în considerare societatea comercială ce a luat naștere pe calea privatizării.

De asemenea, Curtea a reținut că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Chiar dacă dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992 instituie o limitare legală a exercițiului dreptului de proprietate al unităților economice sau al societăților comerciale asupra acestor locuințe, o atare limitare este conformă prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. Aceasta se justifică din punct de vedere juridic, social și moral, întrucât chiriașii au contribuit la construirea acestor locuințe, fapt ce a impus, prin consacrare legală,

dreptul chiriașilor de a le cumpăra în condiții privilegiate, soluție legislativă care dă expresie obligației constituționale a statului de a asigura condițiile necesare pentru creșterea calității vieții și pentru un trai decent.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială „Electroaparataj” — S.A. în dosarele nr. 12.322/300/2005, nr. 17.052/2005, nr. 11.872/300/2005, nr. 12.329/300/2005, nr. 17.054/2005, nr. 15.341/2005, nr. 15.339/2005, nr. 16.185/2005, nr. 15.807/2005, nr. 15.343/2005, nr. 17.244/2005, nr. 15.799/2005, nr. 15.523/2005, nr. 15.801/2005, nr. 11.876/300/2005, nr. 11.782/300/2005, nr. 12.316/300/2005, nr. 11.780/300/2005, nr. 12.360/300/2005, nr. 12.356/300/2005, nr. 12.318/300/2005, nr. 12.312/300/2005, nr. 12.324/300/2005, nr. 11.877/300/2005, nr. 11.870/300/2005, nr. 11.869/300/2005, nr. 11.778/300/2005, nr. 11.874/300/2005, nr. 12.317/300/2005, nr. 12.357/300/2005, nr. 11.717/300/2005, nr. 12.084/300/2005, nr. 13.036/300/2005, nr. 12.355/300/2005, nr. 12.332/300/2005, nr. 12.314/300/2005, nr. 11.875/300/2005 și nr. 16.183/300/2005 ale Judecătorei Sectorului 2 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 118027